

πήχτρα

πήχτρα, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. πήζω + κατάλ. -τρα], συνήθως ως επίρρ., πολυάριθμο και συνωστισμένο πλήθος (ανθρώπων ή αυτοκινήτων ή άλλων αντικειμένων): «ήταν τόσο πετυχημένη η συγκέντρωση, που όλη η πλατεία ήταν πήχτρα || το ντουλάπι αυτό είναι πήχτρα και δε χωράει ούτε ένα πουκάμισο»·

- είμαι *πήχτρα*, είμαι στριμωγμένος, πιεσμένος ψυχικά από πολλά προβλήματα ή είμαι στριμωγμένος, πιεσμένος χρονικά από την πολλή δουλειά που έχω: «δε θέλω ν' ακούσω το πρόβλημά σου, γιατί ήδη είμαι πήχτρα απ' τα δικά μου τα προβλήματα || δεν μπορώ ν' αναλάβω άλλη δουλειά, γιατί είμαι πήχτρα»·

- *είναι πήχτρα*, **α.** επικρατεί απόλυτο σκοτάδι: «έξω η νύχτα είναι πήχτρα». **β.** (για χώρους) είναι ασφυκτικά γεμάτος: «η αίθουσα του θεάτρου είναι πήχτρα από θεατές»·

- *σκοτάδι πήχτρα*, βλ. λ. [σκοτάδι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας